

עמ"ת 44408/06/14 - חמדי אלעלימי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"ת 44408-06-14 אלעלימי(עציר) נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופט גד גדעון
העורר
נגד
המשיבה
חמדי אלעלימי (עציר)
מדינת ישראל

נוכחים:

העורר וב"כ - עו"ד גאוסקין

ב"כ המשיבה - עו"ד רותם צריקר-קובי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום הנכבד בב"ש (כב' השופט יואב עטר) מיום 18.6.14, במסגרתה הורה על הארכת מעצרו ושל העורר עד תום ההליכים.

העורר תושב הרשות הפלסטינית, נשוי לאזרחית ישראלית ואב לשני ילדים אזרחי ישראל, ולטענת סניגורו, עליה לא חלקה בב"כ המשיבה, גם אחיו והוריו מתגוררים בישראל, חלקם אזרחי המדינה, וחלקם בעלי מעמד של תושבים, הואשם במסגרת הליך קודם, אשר עדיין מתנהל, בעבירות שהייה בישראל שלא כחוק והפרעה לשוטר.

ביום 29.7.12, שוחרר העורר במסגרת אותו הליך לחלופת מעצר בתנאי מעצר בית בפיקוח אמו ואחיו בבאר שבע, כאשר בית המשפט קבע באותה החלטה כי עילת המעצר היחידה שהתקיימה בנסיבות, הינה עילה של חשש להמלטות מאימת הדין, ואף היא "...מצטמצמת לעילה דקה וזה". כן נקבע באותה החלטה, כי מרכז חייו של העורר בב"ש. ערר שהוגש על אותה החלטה נדחה. תנאי השחרור הוקלו מפעם לפעם כפי שנלמד מתיק בית משפט קמא ביחס להליך האמור ועובר למעצרו של העורר בתיק הנוכחי, היה עדיין משוחרר בחלופת מעצר, בתנאי "מעצר בית ישובי", כהגדרת בית משפט קמא, בהחלטתו מיום 5.8.13. יצוין כי העורר הגיש בקשה לאיחוד משפחות, במסגרתה עתר לקבל מעמד של תושב.

בכתב האישום הרלוונטי שהוגש נגד העורר ונגד נאשם נוסף, בבית משפט קמא, יוחסו לשניהם עבירות שימוש במסמך

מזויף, ניסיון קבלת דבר במרמה וקשירת קשר לפשע. נטען בכתב האישום בין היתר, כי במהלך חודש מאי 2014, קשרו הנאשמים קשר לפשע, לפיו יספק הנאשם 2 לעורר מסמך מזויף לפיו הורה בית המשפט העליון על עיכוב הרחקתו מישראל במטרה למנוע את גירושו. הוסכם כי תמורת המסמך האמור, ישלם העורר לנאשם 2, סך 11,000 ₪. ביום 9.5.14, שילם העורר לנאשם 2, את הסכום האמור וקיבל לידו את המסמך. בהמשך, במהלך דיון בתיק האחר, מסר העורר את המסמך לסניגורו באותו תיק, על מנת שיגיש אותו לבית המשפט, אלא שהמסמך לא הוגש בסופו של יום לבית המשפט, משום שהדיון נדחה.

המשיבה ביקשה להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים וטענה כי מתקיימות עילות מעצר של חשש לשיבוש הליכי משפט, נוכח מהות העבירות שיוחסו לו, וחשש להמלטות מאימת הדין בהיות העורר תושב הרש"פ.

במהלך הדיון הסכים ב"כ העורר למעשה לרוב עובדות כתב האישום, אך טען כי האישום נסמך על תשתית ראייתית לכאורית נסיבתית, כאשר בפי העורר הסברים שיש בהם לבסס מסקנה סבירה לפיה לא ידע כי המסמך מזויף. כן טען ב"כ העורר בפני בית משפט קמא, לשיהוי בהגשת הבקשה, לאפליית העורר ביחס לנאשם השני ששוחרר ולהעדר עילות מעצר. לחילופין, ביקש לשחרר את העורר באותם תנאים בהם היה משוחרר, עובר למעצרו.

בית המשפט קמא קבע כי יש ראיות לכאורה שדי בהן לבסס את האישום, ודחה את יתר טענותיו של ב"כ העורר.

בית המשפט קמא הוסיף וקבע כי לצד עילות המעצר המנויות בבקשה, מתקיימת בענייננו עילת מעצר של מסוכנות, בהיות העורר שוהה בישראל שלא כחוק.

בית משפט קמא דחה את הצעת הסניגור לשחרר את העורר לחלופת מעצר בבאר שבע, בין היתר משום שקבע כי הדבר עשוי להשתמע כמתן הכשר לעבירה של שהייה בישראל שלא כחוק.

לפיכך והיות שהעורר סירב לחלופת מעצר בתחומי הרשות הפלסטינית, התקבלה בקשת המשיבה והעורר נעצר עד תום ההליכים.

במסגרת הערר חזר ב"כ העורר על טענותיו שנטענו בפני בית משפט קמא, והוסיף והסביר את הלך רוחו של העורר אשר סבר לטענתו, כי בני משפחתו פנו בשמו לעורך דין, על מנת שיפעל בדרכים חוקיות לעכב את גירושו וסבר לתומו, על פי טענת בא כוחו, כי המסמך שהועבר אליו, הינו מסמך כשר.

אשר לטענות במישור של ראיות לכאורה להוכחת האישום, מקובלות עלי מסקנות בית המשפט קמא, לפיהם די בתשתית העובדתית הלכאורית שהונחה בפניו, כדי לבסס את המסקנה המסתברת כי העורר ידע על כך שמדובר במסמך מזויף, ומכאן כי יש ראיות לכאורה להוכחת האישום.

בפתח הדיון הודיע הסיניגור, על הסכמתו לכל עובדות כתב האישום, למעט הטענה לקשירת קשר, והטענה כי העורר ידע על כך שהמסמך מזויף, וכן הודיע כי הוא מוותר על חקירת כל עדי התביעה, המפורטים בכתב האישום.

נוכח הצהרה זו, הודיעה ב"כ המשיבה, כי לא מתקיימת עוד עילת מעצר של חשש להשפעה על עדים ולשיבוש מהלכי משפט.

הגם שבית המשפט קמא התייחס לעילת מעצר של מסוכנות, סבורני כי לא מתקיימת עילה כזו בענייננו נוכח העבירות המיוחסות לעורר, ונוכח העבירות שיוחסו לו בהליך הקודם. יודגש כי המשיבה כלל לא טענה לקיום עילת מעצר כזו, במסגרת הבקשה למעצר עד תום ההליכים, ובמסגרת תשובתה לערר.

מכאן שעילת המעצר הרלוונטית לענייננו, הינה חשש להמלטות העורר מאימת הדין, בהיותו תושב הרש"פ, אלא שעוצמת העילה איננה גבוהה, בוודאי לא במידה שתצדיק מעצרו בגינה. זאת כאשר בפועל נדמה כי מרכז חייו של העורר אכן בב"ש, בה הוא מתגורר במשך שנים, גם אם בחלק מהתקופה נמצא בה שלא כדין. נזכיר כי הוריו, אחיו, רעייתו וילדיו של העורר מתגוררים בב"ש, ונדמה כי בנסיבות אלה, מידת החשש כי יברח לצמיתות מן הארץ במטרה להתחמק מעונש מאסר שנגזר עליו, אינה גבוהה.

במצב זה, וכאשר מצד שני אין להתעלם מעזות המצח שבמעשים המיוחסים לעורר, גם במישור של עילת המעצר האמורה, סבורני כי נכון לשחרר את העורר לחלופת מעצר, בתנאי מעצר בית מלא, בפיקוח הערבים שפיקחו עליו על פי החלטת בית המשפט קמא בהליך האחר, תוך הגדלת הערבון שהפקיד. יודגש לעניין זה כי הערבים אושרו בעבר על ידי בית המשפט, וביצעו את משימת הפיקוח כנדרש, ובהקשר זה אין טענה כי העורר הפר את תנאי השחרור.

הערר מתקבל אפוא, והעורר ישוחרר לחלופת מעצר בתנאי מעצר בית מלא בביתו בכתובת מרבד הקסמים 5/9 באר שבע. העורר יעמוד בכל עת בפיקוח גסתו, הגב' כמאלה כואבזה, או רעייתו הגב' אזהר אלעלימי.

תחתמנה ערביות צד ג' חדשות של כל אחת מערבות על סך 20,000 ₪, והתחייבות עצמית על אותו סכום, וכן יופקד סך 2,500 ₪ בנוסף לסך 5,000 ₪ שהופקדו על פי החלטת בית משפט השלום מיום 29.7.12 במ"ת 48233-07-12.

ניתנה והודעה היום ב' תמוז תשע"ד, 30/06/2014 במעמד הנוכחים.

גד גדעון, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לעכב את השחרור עד יום 2.7.14 בשעה 12:00, כפוף לכך שעד היום בשעה 18:00, תודיע ב"כ המשיבה לסניגור ולבית המשפט, כי תוגש בקשת רשות לערור על ההחלטה. בהעדר הודעה כאמור, ישוחרר העורר, כפוף למילוי התנאים שפורטו לעיל.

אין בעיכוב הביצוע למנוע חתימת ערבויות צד ג' והפקדת הפקדון הנוסף.

ניתנה והודעה היום ב' תמוז תשע"ד, 30/06/2014 במעמד הנוכחים.

גד גדעון, שופט

שם הקלדנית: מיכל וקנין